

Lausunto Valtionkonttorille luonnoksesta julkisten hankintojen kokonaisarkkitehtuuriksi (VK/60005/04.00.01/2023)

Hyvinvointiala HALI ry kiittää lausuntopyynnöstä ja lausuu otsikkoasiassa seuraavaa.

Hyvinvointiala HALI ry edustaa noin 1 500 sosiaali- ja terveysalan palveluntuottajaa (yritykset ja järjestöt) ja laajasti alan kansalaisjärjestöjä. Käsittelemme tässä lausunnossa julkisia hankintoja lähinnä yksityisen sosiaali- ja terveysalan näkökulmasta.

Taustaa sosiaali- ja terveyspalvelujen julkisten hankintojen kehittämiseksi

Hankintalaitteilla ja ylipäättään julkisilla hankinnoilla tavoitellaan julkisten varojen tehokasta ja taloudellista käyttöä sekä tarjousmenettelyihin osallistuvien tasapuolista ja syrjimätöntä kohtelua.

Vuoden 2017 alusta astui voimaan uudistettu hankintalaki, jossa vahvistettiin erityisesti sosiaali- ja terveyspalvelujen käyttäjien asemaa korostamalla sosiaali- ja terveydenhuollon sisältölakeja, palvelujen laatua ja jatkuvuutta, esteettömyyttä, saatavuutta ja kattavuutta. Tärkeä osa uudistusta oli myös hankintojen innovatiivisuuden lisääminen. Uudistuksen myötä kiinnitettiin erityistä huomiota valintaperusteisiin laadun näkökulmasta; mikäli hankintayksikkö on asettanut valinnan perusteeksi hinnan, tulee hankintayksikön antaa perusteltu selvitys siitä, miten laatutekijät on huomioitu.

Toimintaympäristömuutokset vaikuttavat hankintalain soveltamiseen

Sosiaali- ja terveydenhuollon operatiivisen toiminnan siirryttyä hyvinvointialueille vuoden 2023 alussa on odotettavissa, että sosiaali- ja terveydenhuollon hankintojen toteuttamisessa tapahtuu merkittäviä muutoksia toimintaympäristömuutosten ja uusien hallintorakenteiden seurauksena. On todennäköistä, että esimerkiksi tarjouspyyntöjen euromääräinen volyymi kasvaa hankintojen koon kasvaessa. Myös hankintayksiköiden rakenne ja osaamisvaatimukset ovat muuttuneet. Yhden kunnan sijasta hankintayksikön tulee hallita esimerkiksi asiakastarpeita ja niiden muutoksia erityyppisillä alueilla. Alueellisen hankintayksikön on tunnettava tarkasti eri seutukuntiensa palvelutarjonta ja markkinat.

Hankintalain soveltamisesta sosiaali- ja terveydenhuollon hankintoihin käydään ajoittain melko kriittistäkin keskustelua. Herkkiä palveluita, kuten vammaispalveluita, hankittaessa tämä on ymmärrettävää. On syytä kuitenkin muistaa, että hankintalaki on sinällään vain menettelytapoja ohjeistava, eikä puutu millään tavalla hankintayksikön palvelun sisällölle asettaviin vaatimuksiin. Myös tämä ilmentää sitä, kuinka tärkeää

substanssiosaaminen ja asiakastarpeiden tunteminen ovat osaltaan sosiaali- ja terveyspalvelujen hankintojen toteuttamisessa.

Kilpailutusten sisällöllisistä muutoksista

Hyvinvointiala HALI ry toteaa yleisesti, että vuoden 2017 hankintalain uudistuksen jälkeen on tilanne kentällä selkiytynyt ja kilpailutusprosesseissa on sähköisten menettelyiden kautta tapahtunut merkittävää kehittymistä esimerkiksi markkinavuoropuheluiden osalta. Palveluntuottajien tuntuma hankintayksiköiden asettamista laatuvaatimuksista on ollut se, että hankintayksiköt pyrkivät helposti asettamaan ostopalveluilleen korkeampia laatuvaatimuksia kuin omalle tuotannolleen. Tämä asetelma sisältää samalla vaatimusta siitä, että yksityinen sektori voisi tuottaa samat palvelut merkittävästi edullisemmin kuin julkinen järjestäjä. Sekä julkisesti tuotetut että ostopalveluna tuotetut sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut tuotetaan pääosin verovaroin kustannettuna ja siksin on tärkeää, että tuotannon kustannuksia eri toteuttamistavoilla tuotetuissa palveluissa tunnetaan ja niitä vertaillaan asiantuntevasti.

Sosiaali- ja terveydenhuollon kilpailutuksissa käytetään laajasti ns. puitejärjestelyä ja tämä on vähentänyt esimerkiksi markkinaoikeuden ratkaistavaksi päätyneiden tapausten määrää.

Viime vuosien kehityksen osalta on markkinoiden toimivuuden haasteiden näkökulmasta ollut eräänä keskeisenä muutoksena se, että hankintayksiköt ovat ottaneet käyttöön laajamittaisesti ns. kattohinnan osana tarjouspyyntöjensä reunaehdot. Tämä vaikuttaa negatiivisesti esimerkiksi alan innovaatioiden käyttöönottoon, sopimuksen aikaisen toiminnan joustavaan toteuttamiseen ja asiakaslähtöisyyden kehittämiseen. Palveluntuottajien hinnoittelusta lähtevää perustetta tai näyttöä kattohintojen käytölle ei ole – yleensä alueella toimii useita alan tuottajia ja tuottajien keskinäinen kilpailu pitää hinnoittelun luontaisesti sellaisella tasolla, joka mahdollistaa suurelle joukolle asiakkaita haluamansa palveluntuottajan valinnan. Kattohinnoittelun perimmäinen syy liittyyneekin enemmän hankintojen toteuttamisen osin poliittiseen päätösprosessiin ja sieltä tuleviin vaatimuksiin.

Julkisten hankintojen kehittämisestä alkaneella hallituskaudella

Julkisten hankintojen kokonaisvolyymi oli vuonna 2018 47 mrd euroa ja siitä ostopalvelujen osuus oli 31 mrd euroa ja hankintalain soveltamisalaan kuuluvien hankintojen osuus 15 mrd euroa (Merisalo et al. 2021). Tällä hetkellä jopa 60 prosenttiin julkisista kilpailutuksista osallistuu enintään kaksi tarjoajaa, mikä kertoo julkisten hankintojen kilpailun vähyydestä. Kilpailutusten onnistuminen edesauttaa mm. palvelujen laadun ja saatavuuden kehittymistä ja siten kansalaisten maksamilleen veroeuroille saamaa vastinetta. Hankinnat monipuolistavat alueiden elinkeinorakennetta ja luovat siten elinvoimaa myös pienemmille paikkakunnille.

Julkisella järjestämisvastuulla olevista sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista tuotetaan huomattava osa ostamalla palvelu yksityisiltä palveluntuottajilta (yrityksiltä ja järjestöiltä)

tai antamalla asiakkaille palveluseleitä. Yksityisiltä palveluntuottajilta tapahtuvat ostot ovat merkittäviä etenkin sosiaalipalveluiden osalta (esimerkiksi asumisen sisältävät palvelut eri asiakasryhmille ja lastensuojelu). Myös terveydenhuollon palveluita tuotetaan laajasti ostoina yksityisiltä tuottajilta.

Hyvinvointiala HALI ry on arvioinut ostojen tämänhetkistä volyymiä valtiovarainministeriön 10.10.2023 julkaisemien hyvinvointialueiden rahoituslaskelmien pohjalta (<https://vm.fi/rahoituslaskelmat> , vuoden 2024 rahoituslaskelma, välilehti ”sektoripainot”). Aineistossa on laskettu kuntien ja kuntayhtymien käyttökustannukset yhteen sisällyttäen laskelmaan myyntituotot kunnilta ja kuntayhtymiltä (ns. ristiin myynti). Kun tämä ristiin myynti vähennetään esitetystä käyttökustannusten kokonaismäärästä, jää käyttökustannusten todelliseksi määräksi 23,3 mrd euroa. Taulukon mukaan ”ostot muilta” olivat vuonna 2020 yhteensä 3,6 miljardia euroa eli noin 15 % hyvinvointialueiden käyttökustannuksista. Kyseessä on suuntaa antava arvio yksityisten palveluiden ostoista, mutta summa osoittaa, että yksityinen sosiaali- ja terveyssektori tuottaa merkittävän osan hyvinvointialueiden järjestämisvastuulla olevista välttämättömistä palveluista. Julkisen ja yksityisen yhteistyön kautta voidaan monituottajuutta hyödyntämällä saavuttaa merkittäviä etuja myös palveluiden saatavuuden ja henkilöstön riittävyyden näkökulmasta.

Julkisten hankintojen systemaattiseksi kehittämiseksi perustettiin syksyllä 2019 Hankinta Suomi -hanke, joka päättyy tämän vuoden lopussa. Hanke on luontaista jatkoa hankintalain 2017 uudistuksille ja hankkeen aikana on tapahtunut runsaasti eri tahojen verkostoitumista ja käyttöön on saatu useita uusia selvityksiä ja erilaisia oppaita.

Uusi hallitusohjelma sisältää useampia kymmeniä mainintoja julkisten hankintojen kehittämisestä. Hankinta Suomen hyvin alkanutta kehittämistyötä onkin syytä jatkaa ja tavoitteena tulee olla hankintojen taloudellisuuden, sosiaalisen ja ekologisen kestävyys sekä hankintojen innovatiivisuuden lisääminen. Hankintojen toteuttamiseen tulee yhdistää hallinnon avoimuuden ja kustannusten vertailun kehittäminen (kts. esimerkiksi tutkiahallinto.fi ja avoinhallinto.fi). Hallitusohjelman toteuttaminen tulee vaatimaan joitakin lainsäädäntöuudistuksia, mutta pääosin kysymys on menettelytapojen ja käytäntöjen uudistamisesta. On toivottavaa, että tämän työn vuoden 2024 alkupuolella alkaessa mukaan otetaan laajasti myös palveluntuottajien edustusta varsinkin sosiaali- ja terveyspalveluiden julkisten hankintojen osalta.

Hallitusohjelmakirjausten tavoitteena on parantaa julkisten hankintojen toteuttamisessa käytettävien järjestelmien kokonaisuuden kehittämistä ja tiedonkulun parantamista nykyisestään. Hankintojen toteuttamisesta kertyy paljon dataa, joka on tällä hetkellä hajallaan hankintayksiköissä. Tavoitteena on perustaa yhtenäinen tietokanta, joka tukisi julkisten kustannusten avoimuutta ja hyvien käytänteiden levittämistä.

Esimerkkeinä hallitusohjelman kirjauksista mainittakoon tavoite asettaa hankintalakiin lähtökohtainen velvoite kilpailutuksen uusimiseen, jos kilpailutuksessa on vain yksi tarjoaja. Lisäksi kilpailu- ja kuluttajaviraston valvontaa vahvistetaan ja perustetaan hankintatietokanta. Julkisyhteisöjen ostolaskudata on tarkoitus säätää avoimeksi ja keskitetyksi julkaistavaksi ilman erillistä pyyntöä. Sidosyksiköiden omistuksen osalta hallituksen tavoitteena on asettaa yleisen edun huomioon ottava

vähimmäisomistusprosentti (10 %). Lisäksi säädettäisiin siitä, että sidosyksikköhankintoja voisi tehdä vain silloin, kun ne ovat kokonaistaloudellisesti edullisempia kuin markkinoilla toimivat vaihtoehdot tai kun tähän on muu erityisen painava julkinen intressi.

Hankinnat osana sosiaali- ja terveydenhuollon ajankohtaisten haasteiden ratkaisemista

Hyvinvointialueiden talouden mittavat alijäämät ovat tämän hetken päivittäinen puheenaihe. Kyse on monesta yhtäaikaisesta asiasta, kuten hyvinvointialueiden rahoituksen ”valuvioista”, poikkeuksellisesta inflaatiosta, epärealistisesta toteuttamisaikataulusta ja työvoiman puutteesta. Lähes kaikkia toimialoja koskettava työvoiman saatavuuden haaste tulee olemaan pitkäaikainen, sillä se johtuu osaltaan myös ikärakenteestamme.

Sekä julkisen että yksityisen sosiaali- ja terveysalan palkkakustannukset ovat nousseet vuosina 2022 ja 2023 poikkeuksellisen paljon, ja myös tämä on merkittävä tekijä vuosien 2024 ja 2025 hyvinvointialueiden kokonaistalouden osalta.

Tässä tilanteessa, jos missä on tärkeää, että hyvinvointialueilla otetaan kaikki tarjolla olevat resurssit täysimääräiseen käyttöön. Tämä edellyttää, että hyvinvointialueilla omaksutaan nopeasti hankinnoissa uusia käytänteitä, joiden kautta voidaan varmistaa, että myös sosiaali- ja terveysalalla toimivat pienemmät palveluntuottajat saadaan pysymään mukana palvelutuotannossa.

Hyvinvointialueilla pitää hankinnat kilpailuttaa mahdollisimman pitkälle avoimilla markkinoilla. Vuoden 2023 käynnistystilanteessa on ollut havaittavissa lisääntyntä in house -yhtiöiden käyttöä, joka ei ole perusteltavissa yleisellä edulla tai vastaavalla seikalla. In house -toimijoita käytettäessä jää markkinahintojen ja laadun vertailu puutteelliseksi. Myös seutujen elinvoimaisuuden kehittämisen näkökulmasta on tärkeää, että alueen suuret julkiset hankintayksiköt tekevät yhteistyötä alueen palveluntuottajien kanssa mahdollisimman laajasti.

Hankintojen toteuttamiseen liittyy hyvinvointialueilla aina poliittinen ulottuvuus. Päädetessä alueen strategiaan ja omistajaohjaukseen liittyvistä kysymyksistä tulisi tarkastelun lähteenä arvojen ja hankinnan merkityksen määrittelystä – tavoitellaanko hankinnalla kustannussäästöjä vai nähdäänkö hankinta esimerkiksi investointina asiakaslähtöisyyden ja palvelujen saatavuuden kehittämiseksi. Suuri merkitys on myös sillä, että hankinnoilla voidaan korvata puutteita julkisen sektorin omissa resursseissa tai osaamisessa. Sopimuksen aikainen hankintayksikön ja palveluntuottajan välinen toiminta tulee nostaa nykyistä suurempaan rooliin ja sitä tulee käyttää apuvälineenä sekä julkisen oman että yksityisen toiminnan kehittämisessä. Parhaimmillaan julkisella hankinnalla voidaan saavuttaa merkittäviä yhteiskunnallisia hyötyjä.

Suunnitelmallisella ja etupainotteisella hankintatoimella ja strategisella omistajaohjauksella olisi pystytty vaikuttamaan esimerkiksi nyt ajankohtaiseen vuokratyövoimaa koskevaan ongelmaan ennakoivasti ennen tilanteen kriisiytymistä. Ajautuminen erilaisiin pakkotilanteisiin ei ole tarkoituksenmukaista sen paremmin hankintayksikön kuin palveluntuottajienkaan näkökulmasta.

Valtakunnallisesti eräänä tulevan kehittämistoiminnan painopisteenä tulee olla yhtenäisten reunaehtojen määrittely esimerkiksi sopimuksiin liittyvien laatupoikkeamien käsittelyn osalta. Nyt sanktioihin liittyvät käytännöt ovat kirjavia ja niiden tuottama lopputulema voi olla palveluntuottajan näkökulmasta kohtuuton ja epätasapuolinen verrattuna julkisen omassa toiminnassa esiintyviin vastaaviin tilanteisiin. Myös vuoden alussa voimaan tulleen sote-järjestämislain rajoitteita hyvinvointialueille hankkia palveluja yksityisiltä palveluntuottajilta on poistettava. Julkisissa hankinnoissa ei tule ajautua pistemäisiin ja paniikinomaisiin ratkaisuihin tilanteissa, joissa laajempi kokonaishankinta olisi kokonaistaloudellinen ja toimiva ratkaisu.

Hyvinvointiala HALI ry ja Hyvinvointialueyhtiö Hyvil Oy selvittivät yhteistyössä elosyyskuussa 2023 sosiaali- ja terveysalan hankintojen toimivuutta hyvinvointialueilla kyselytutkimuksen avulla. Tuottajien vastauksia saatiin kattavasti eri alueilta ja vastaajien kokonaismäärä oli 102 (vastaajat valtaosin toimitusjohtajia ja liiketoimintajohtajia). Hankintayksiköiden vastauksia saatiin 37 (vastaajat valtaosin hankintayksiköiden edustajia tai toimialajohtajia).

Yleisesti selvityksen vastauksista heijastuu etenkin tiedon puutetta ja keskinäisen vuorovaikutuksen lisäämisen tarvetta. Tuottajat näkevät tämän hetken haasteina mm. hankintayksiköiden asettamien ns. kattohintojen tason (liian alhainen taso suhteessa tuotantokustannuksiin), markkinavuoropuheluissa havaittujen asioiden vähäisen huomioimisen tarjouspyynnöissä ja sopimusaikaisen vuoropuhelun haasteet. Viime vuosina on tapahtunut paljon lainsäädäntömuutoksia ja ne heijastuvat kentällä mm. tulkintojen kirjavuutena tarjouspyyntöjen sisällöllisissä vaatimuksissa. Hyvinvointialueiden operatiivisen toiminnan aloitus vuoden 2023 alussa on aiheuttanut myös paljon henkilöstövaihdoksia tilaajaorganisaatioissa. Meneillään olevassa muutostilanteessa onkin tärkeää, että tilaajien ja tuottajien välistä vuoropuhelua nimenomaan sosiaali- ja terveydenhuollon hankinnoissa lisättäisiin. Tiedon kulkua tulisi systemaattisesti parantaa mm. yhdyshenkilöitä nimeämällä, tarjouspyynnöissä asetettavia vaatimuksia ja kriteerejä selkiyttämällä sekä kilpailutusten ennakointia parantamalla (esimerkiksi ottamalla ns. kilpailukalenterit käyttöön).

Tarjoamisen haasteiden ratkaisemisesta

Tarjoamisen haasteiden ratkaiseminen on lähivuosien sosiaali- ja terveydenhuollon saatavuuden näkökulmasta eräs tärkeimmistä kehittämistä ja ratkaisuja vaativista asioista. Tämän asian kannalta on tärkeää mm. se, että tarjouspyynnöt laaditaan siten, että erilaiset palveluntuottajat voivat vastata pyyntöön tasavertaisesti, että tarjouspyynnössä esitetyt vaatimukset ovat kohtuullisia eivätkä ylitä julkisen omalle tuotannolle asetettavia vaatimuksia, että sopimusehdot mahdollistavat toiminnan kehittämisen sopimuskauden aikana ja että tarjouspyyntöjen yksityiskohtaisuus ei ole liian raskas suhteessa hankinnan kokoon. Hyvä keino selkiyttää tarjouspyynnön ehtoja on käydä aitoa markkinavuoropuhelua toimijoiden kanssa. Sosiaali- ja terveysalalla on paljon pieniä ja keskisuuria toimijoita, joiden mukaan saaminen tarjouskilpailuihin on erityisesti huomioitava sosiaali- ja terveydenhuollon hankintayksiköiden koon kasvettua merkittävästi.

Tällä hetkellä työvoimasta on merkittävä puute sekä julkisilla että yksityisillä sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoilla. Käytännössä on siis kaikkien edun mukaista, että tarjouspyynnöissä suosittaisiin mahdollisimman laajasti esimerkiksi eri vaihtoehtoisia koulutusvaatimuksia tehtävien suorittamiseksi, painotettaisiin nuorten ammattilaisten alalle saamista ja pitäydyttäisiin asettamasta lakia korkeampia pätevyysvaatimuksia.

Hankinta Suomi -hankkeessa kiinnitettiin keskeisesti huomiota julkisten hankintojen prosessien kehittämiseen ja hyvien käytäntöjen levittämiseen. Hankkeen myötä julkaistiin mm. opas nimeltä ”Julkisten hankintojen strategisen johtamisen parhaat käytännöt, 22 askelta menestykseen” (<https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/165175/Julkisen%20hankinnan%20strategisen%20johtamisen%20parhaat%20k%C3%A4yt%C3%A4nn%C3%B6t.pdf?sequence=1&isAllowed=y>).

Selvityksen myötä on havaittu, että parempia ja organisaation tarpeet täyttäviä tarjouksien saamista voi edesauttaa esimerkiksi toimivan markkinavuoropuhelun, selkeiden ohjeiden ja säännöllisten koulutusten avulla. On tärkeää, että kilpailutuksessa kaikki osapuolet ymmärtävät hankinnan taloudelliset, sisällölliset ja toiminnalliset reunaehdot. Toimittajamarkkinan kanssa tehtävän yhteistyön tulee olla ennakoivaa ja proaktiivista ja tätä kautta voidaan lisätä myös hankintojen vaikuttavuutta. Hankintayksiköt voivat hyödyntää toimittajien panosta mm. markkinoiden hyödyntämisessä, arvontuoton ja vastuullisuuden parantamisessa ja osaamisen kehittämisessä. Hankintayksiköjen tulisi kerätä säännöllisesti myös toimittajien palautetta sekä kilpailutusten että sopimuskausien aikana.

Joskus tulee tilanteita, joissa hankinnasta kiinnostuneita toimittajia ei ole tai heitä on vain vähän. Tällöin hankintayksikön pitäisi tunnistaa syyt hankinnan epäonnistumiselle. Kyse voi olla esimerkiksi liian jäykistä ehdoista, joiden täyttäminen voi olla erittäin vaikeaa tai mahdotonta palveluntuottajan näkökulmasta. Aktiivinen vuorovaikutus ja markkinavuoropuhelu voivat auttaa tässäkin tilanteessa. On hyvä muistaa, että kun hankintayksikkö pystyy vähentämään tarjouspyynnöissään toimittajien kokemia riskejä, niin hinnat laskevat, koska toimittajat voivat hinnoitella riskit kevyemmin. Ajankohtaisena esimerkkinä vielä muotoaan hakevista sosiaali- ja terveysalan kilpailutuksista ovat hyvinvointialueiden vuonna 2023 käynnistämät yhteisöllisen asumisen kilpailutukset.

Valtionkonttorin julkaisemasta julkisten hankintojen arkkitehtuurikuvauksen luonnoksesta

Arkkitehtuurikuvauksen tarkoitus on toimia pohjana julkishallinnon hankintatoimen tiedolla johtamisen nykytilan ymmärtämisessä, digitalisoinnin ja hankintojen tiedolla johtamisen kehittämisen ohjauksessa ja suunnittelussa. Selvityksen tehnyt tutkijaryhmä ehdottaa raportissaan mm. julkisten hankintojen tietopohjan nopeaa parantamista. Valtiokonttori teki vuonna 2022 julkisen sektorin hankintayksiköille kyselyn, jonka yhtenä tuloksena oli, että tiedon hyödyntäminen hankinnoissa ei ole toivottavalla tasolla. Syynä olivat mm. resurssi- ja aikapula, puutteet tiedon saatavuudessa, analysointi- ja raportointityökalujen puute, tiedon hajanaisuus, asenteet, epäselvät

vastuut ja päätöksenteon hajautuminen.

Selvityksen mukaan kentällä on puutetta mm. sopivista mittareista hankinnan elinkaaren aikaiseen seurantaan ja hankinnan jälkiarviointiin. Mittareiden puute hankaloittaa mm. jo tehdyistä hankinnoista oppimista. Mittareita voisivat olla mm. sopimusten talousseuranta, toimittajien tarjoushalukkuus, hankintojen kustannustehokkuus ja hankinnoilla saadut säästöt. Lisäksi kaivattiin mm. toimittajayhteistyön lisäämistä.

Arkkitehtuurikuvauksen luonnoksessa kuvataan julkisten hankintojen tavoitetilaa. Maahamme tarvitaan esimerkiksi kansallinen palvelu, joka tarjoaa hankintayksiköiltä koottuja hankintatietoja täydennettynä julkisista rekistereistä poimituilla tiedoilla. Tämä tietokanta palvelisi eri tiedontarvitsijasidosryhmiä tarjoamalla valmiita raporttinäkymiä kootun tiedon pohjalta. Palveluun kertyvää tietoa voitaisiin käyttää myös tutkimustarkoituksiin. Järjestelmä sisältäisi myös markkinakartoitusta tukevaa tietoa tarjoamalla toimijoille keskitetysti tietoa tarjolla olevista palveluista ja tuotteista. Tavoitetilassa kansallisesta kilpailutuskalenterista löytyisivät keskitetysti kaikkien julkisen hallinnon hankintayksikköjen ilmoittamat tulevat hankinnat. Tavoitetilän toteuttamiseksi tulee huomiota kiinnittää hankintayksikköjen käytössä olevien ja hankittavien tietojärjestelmien integraatiokyvykkyuteen.

Arkkitehtuuriluonnoksessa esitetyt toimenpidekokonaisuudet ovat:

1. Hankintojen tiedonhallinnan kehittämisen koordinointi vastuutetaan yhdelle toimijalle.
2. Lainsäädännön kehittäminen ja tulkintojen selkeyttäminen
3. Tiedon laadun ja hallinnan kehittäminen
4. Teknisten ratkaisujen ja järjestelmien kehittäminen
5. Saatavilla olevien tietojen parempi hyödyntäminen

Hyvinvointiala HALI ry kannattaa näitä toimenpidekokonaisuuksia ja pyrkii osaltaan edesauttamaan niiden toteuttamista alkaneella hallituskaudella.

Lisätiedot, johtava elinkeinoasiantuntija Aino Närkki.

Arja Laitinen
Va toimitusjohtaja